

Η βιβλιοθήκη της Real

Ξεφυλλίζουμε τις νέες εκδόσεις και σας προτείνουμε

Επιμέλεια: **ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΙΚΛΗΤΗΡΑ**

m.tsiklitira@realnews.gr

Οι μεταμορφώσεις της γυναικείας ταυτότητας μέσα από ένα ταξιδιωτικό παραμύθι

«Αλυσίδα γυναικών»

■ Συγγραφέας: Αθηνά Μπίνιου

■ Εκδόσεις: Πατάκη, σελ. 478

«**ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΜΕ** στο νέο βαπόρι, σαλπάρουμε στις θάλασσες του αύριο και πήρα να διαβάσω ένα σωρό φυλλάδια με πληροφορίες στα γαλλικά, που μας έδωσαν στην υποδοχή, για την καθημερινή εξέλιξη του ταξιδιού. Από λιμάνι σε λιμάνι, μεσημβρινό σε μεσημβρινό και παράλληλο σε παράλληλο, θα ξέραμε πού ακριβώς βρισκόμαστε στον χάρτη της υδρογείου και τι σπουδαίο είχε το κάθε μέρος».

Δεκαετία του 1950. Η δεκατετράχρονη Αρτεμη υποχρεώνεται να εγκαταλείψει, μαζί με τη μητέρα και τον αδελφό της, τη Θεσσαλονίκη προκειμένου, ταξιδεύοντας με ένα από τα πρώτα μυθικά υπερωκεάνια από τον Πειραιά, να φτάσει στη Βραζιλία. Οι τρεις τους πηγαίνουν εκεί για να βρουν τον πατέρα της, ο οποίος είχε φύγει κυνηγμένος ως αριστερός από την πόλη του τα πρώτα μετεμφυλιακά χρόνια.

Στο Σάο Πάολο, το νεαρό κορίτσι θα σπουδά-

σει χημικός βιομηχανίας, θα αρχίσει να εργάζεται, θα παντρευτεί έναν Έλληνα επιχειρηματία και θα επιστρέψει στην Ελλάδα, μόνη με τα παιδιά της, με τη Μεταπολίτευση, το 1974. Το βιβλίο «Αλυσίδα γυναικών» της Αθηνάς Μπίνιου σκιαγραφεί την πορεία ενός νεαρού κοριτσιού προς την ενηλικίωση, το οποίο, παίρνοντας δύναμη από τις μεγαλύτερες γυναίκες της οικογένειάς της, έγινε με τη σειρά της ο κρίκος για να προχωρήσουν οι κόρες και οι εγγονές της σε έναν κόσμο που διαρκώς αλλάζει.

Όπως σημειώνει η Χάρης Κατάκη στον πρόλογο, το μυθιστόρημα «ξεδιπλώνει πτυχές της διαχρονικής γυναικείας εμπειρίας: τις κατακτήσεις και τις υπερβάσεις, τις αλληπάλληλες μεταμορφώσεις της γυναικείας ταυτότητας. Ένα αληθινό ταξιδιωτικό παραμύθι, που μας συνδέει με την ανάγκη να έρθουμε σε επαφή με τον εσωτερικό μας κόσμο και με την οικογένεια - το φυτώριο των ανθρώπινων σχέσεων. Με αυτή την έννοια, η αφήγηση της Αθ. Μπίνιου λειτουργεί στον αναγνώστη θεραπευτικά, όπως οι ιστορίες με έντονο συγκινησιακό φορτίο, τις οποίες ακούω καθημερινά λόγω της μακρόχρονης θητείας μου ως θεραπεύτρια».